

Tato diplomová práce je zaměřená na ústavní zvyklosti v České republice. Jejím cílem je zanalyzovat jejich roli v českém ústavním systému. Práce se soustředí na pět oblastí, kde se o vlivu ústavních zvyklostí často hovoří. Prioritně jsou zkoumána ta místa, kde se prolíná působení vícero ústavních institucí, neboť právě na nich lze nejlépe dokumentovat sílu ústavních zvyklostí. Soustředí se zejména na to, jakým způsobem byly jednotlivé zvyklosti v minulosti dodržovány a jak na to reagovali ostatní ústavní aktéři. Práce zkoumá i vliv zavedení přímé volby prezidenta na ústavní zvyklosti. Přímou volený prezident může cítit větší legitimitu a ve snaze získat pro sebe silnější postavení může mít tendenci některé ústavní zvyklosti porušovat či pokoušet se o zavedení nových. Výsledkem je zjištění, že česká ústava je stále relativně novým dokumentem a na plnohodnotné etablování většiny ústavních zvyklostí nebylo ještě dostatek času. Nicméně některé ústavní zvyklosti se již stávají neodmyslitelnou součástí ústavního pořádku, o jejichž síle rozhodnou následující roky. Pokud je ústavní aktéři – a zejména pak následující přímo volení prezidenti – budou i nadále dodržovat, lze předpokládat, že budou součástí českého práva další desítky let.